

netwerk

“Wil je alles netjes doen, dan heb je gewoon mensen nodig.”

Wilco Harmsen neemt ons mee in wat er komt kijken bij zijn biologische varkenshouderij.

In deze editie o.a.:

Op de cover

Op het erf van Wilco Harmsen draait alles om aandacht: voor de dieren, het werk en de mensen. “Varkens zijn intelligent. Als je met een schone overall de stal in komt, ruiken ze dat meteen. Dan komen ze kijken wat er anders is.”

Interview met Albert van Loo

Na 46 jaar als bedrijfsverzorger gaat Albert met pensioen. Met humor, overtuiging en passie blikt hij terug op een loopbaan vol bijzondere verhalen, waarin meedenken en aanpakken centraal staan.

Reportage vangploeg

“Het zijn geen aardappels.” Jan ter Braak zegt het nuchter, maar de boodschap is helder. Wie kippen vangt, werkt met levende dieren.

Interview Gijs Hofstraat

Volgens dierenarts landbouwhuisdieren Gijs Hofstraat begint goede klauwgezondheid niet bij behandelen, maar bij voorkomen. “Goede klauwen zijn de basis voor een gezonde koe”, zegt hij.

“Want juist in een
sector die voortdurend
verandert, blijft continuïteit van
grote waarde. Die combinatie van
vooruitkijken én dichtbij blijven,
typeert Abeos Agri en daar
zetten wij ons iedere dag
voor in.”

VOORWOORD

Verandering en continuïteit gaan vaak hand in hand. Dat merken we ook binnen Abeos Agri. Begin dit jaar hebben we belangrijke stappen gezet richting de toekomst. Vanuit onze waardestrategie werken we aan een organisatie die nog beter aansluit op de wensen en behoeften van onze klanten en leden én die goed voorbereid is op de ontwikkelingen in de sector.

Daarbij horen soms ook veranderingen achter de schermen. Een belangrijk voorbeeld daarvan is de overgang naar een nieuw softwaresysteem. Deze verandering was nodig om u in de toekomst nog beter van dienst te kunnen zijn. De implementatie heeft de nodige uitdagingen gekend. Daarom werken we hard aan de verdere optimalisatie van het systeem. We vinden het belangrijk dat u op ons kunt rekenen: op duidelijke communicatie, goede bereikbaarheid en ondersteuning die past bij de kwaliteit die u van ons mag verwachten.

Over verandering en continuïteit lezen we ook in de artikelen in deze editie van Netwerk. U leest verhalen die laten zien waar Abeos Agri voor staat. We kijken terug met Albert van Loo, die na 46 jaar bedrijfsverzorging terugkijkt op een mooie loopbaan vol vakmanschap en betrokkenheid. Ook besteden we aandacht aan klauwgezondheid, waar goede zorg en samenwerking bijdragen aan gezonde koeien en een sterk bedrijf. Daarnaast nemen we u mee in de wereld van onze vangploeg, waar ervaring wordt doorgegeven en de continuïteit van deze dienst wordt geborgd. Een mooi voorbeeld van samenwerking tussen onderwijs, ondernemers en Abeos Agri vindt u in het artikel over de USRA-week. Ook leest u een inspirerend gesprek met Wilco Harmsen over zijn biologische varkenshouderij.

Stuk voor stuk verhalen over mensen die hun vak verstaan, samenwerken en vooruitkijken. Want juist in een sector die voortdurend verandert, blijft continuïteit van grote waarde. Die combinatie van vooruitkijken én dichtbij blijven, typeert Abeos Agri en daar zetten wij ons iedere dag voor in.

Voor nu wens ik u veel leesplezier.

Met hartelijke groet,

Diana Bergsma

Directeur-bestuurder Abeos Agri

Inhouds-opgave.

- 06** **Albert blikt terug op zijn loopbaan**
Na 46 jaar als bedrijfsverzorger gaat Albert van Loo in augustus met pensioen.
- 10** **Op de cover**
Wilco Harmsen neemt ons mee op zijn biologische varkenshouderij.
- 16** **Waarom klauwverzorging belangrijk is**
Dierenarts Gijs Hofstraat vertelt over het belang van gezonde klauwen en de effecten op de continuïteit en het rendement van het bedrijf.
- 20** **De toekomst van de vangploeg**
Nu Jan ter Braak het voormanschap overdraagt aan Zep Groot-Roessink, krijgt zijn manier van werken een nieuw vervolg.
- 24** **Samen werken tijdens de USRA-week**
Persoonlijke ontwikkeling, een hecht netwerk, vrienden voor het leven en een studententijd die je niet snel vergeet.
- 26** **Nieuws & actualiteit**
Meer informatie over een wetswijziging binnen de Arboret.

Verspreiding
Leden, klanten
en medewerkers

Fotografie
Alex Vreeman
www.alexvreeman.nl

Tekst
Liesbeth Rouweler
Stijn Coolen

Vormgeving & druk
Joost Hertsensberg | C82.nl
Torendruk

Redactie
Stijn Coolen

Redactieadres
t.a.v. Stijn Coolen
Scheggertdijk 22, 7218NB Almen
marketing@abeosagri.nl

Wijzigen of opzeggen van het lidmaatschap

Wijzigingen en opzeggingen van uw lidmaatschap per 1 januari 2027 dienen uiterlijk 1 oktober 2026 ontvangen te zijn. Wij verzoeken u om in de e-mail de reden van de opzegging te vermelden. U kunt de mail sturen naar cooperatie@abeosagri.nl

25

“Als sector wil je graag goed opgeleide mensen. Dan moet je zo’n school en studentenvereniging ook helpen om dat te organiseren.”

Lees meer op pagina 25

INTERVIEW

Na 46 jaar als bedrijfsverzorger gaat Albert van Loo in augustus met pensioen.

‘Dan denk ik: ik heb er weer één geholpen.’

Na 46 jaar als bedrijfsverzorger gaat Albert van Loo (66) in augustus met pensioen. Albert zegt bijna nooit nee. Ook niet als hem gevraagd wordt om samen terug te kijken op zijn jaren bij Abeos Agri. Al snel blijkt waarom hij zo lang op zijn plek is in dit vak: hij denkt mee, pakt aan en zegt waar het op staat. Met humor, met overtuiging en altijd met oog voor de mensen op het erf.

Albert is opgegroeid op een kleine boerderij, met zo'n twintig koeien op een grupstal. Hij volgde de theoretische kant van de middelbare landbouwschool en stond al jong tussen de koeien. Op 1 mei 1980 kwam hij in dienst als bedrijfsverzorger. Sindsdien is hij op heel wat erven geweest, altijd met dezelfde instelling: kijken wat nodig is en zorgen dat het gebeurt. In die jaren ziet Albert het vak veranderen. Bedrijven worden groter, werkzaamheden specialistischer en de manier van werken professioneler. Maar de kern blijft voor hem hetzelfde: je komt ergens om te helpen. Soms voor een paar uur, soms voor weken. Soms voor het melken, soms voor alles eromheen. “Van kortlopende opdrachten krijg ik de meeste voldoening”, zegt Albert. “Dan denk ik: ik heb er weer één geholpen.”

Tijdens de koffie gebeurt het

Wie Albert hoort vertellen, merkt snel dat bedrijfsverzorging voor hem meer is dan de klus op papier. Natuurlijk moet het melken gebeuren, het jongvee verzorgd en de stal netjes achterlaten. Maar minstens zo belangrijk is het gesprek aan de keukentafel of in de melkstal.

Lees verder op de volgende pagina >

“Ik ben wel een beetje een betweter.”
Het is typisch Albert: eerlijk over zichzelf, met humor, maar ondertussen staat hij ergens voor.

Aan de koffie gebeurt volgens Albert vaak minstens zoveel als in de stal. “Dan hoor je wat er echt speelt”, zegt hij. “En dan kun je meedenken over wat er nog meer nodig is.” Moet er nog zand van de kuil? Kunnen de pinken nog ergens heen? Is dat ene perceel eigenlijk al aan de beurt voor monsters? Albert denkt mee. Praktisch en altijd met het belang van het bedrijf voor ogen. “Je moet elkaar helpen. En je moet eerlijk blijven.” Die houding levert vertrouwen op. “Bij sommige boeren word je bijna onderdeel van het gezin”, vertelt hij. Het zit voor Albert vaak in kleine dingen. Een kop koffie die in de melkstal wordt gebracht. Even een praatje maken onder het werk. “Dat houdt de sjeu erin. Dan doe je het niet alleen voor het werk, maar voor de waardering.”

Van zilveruien tot mollen vangen

Albert houdt van afwisseling. Liever korte klussen en nieuwe plekken dan jarenlang hetzelfde adres. “Ik moet getriggerd worden”, zegt hij. Dat past bij zijn loopbaan. Hij molk, mestte uit, hielp bij kalveren, legde graszoden en werkte in de aardappelselectie. In de wintermaanden werkte Albert daarnaast acht jaar bij een boomkwekerij. Ook was hij een jaar

actief als bedrijfsleider op een kwekerij. Daarnaast vangt Albert al ruim dertig jaar mollen. Dat doet hij nog steeds.

Mollenvangen werd een specialisme op zich. Het werk liet zich goed combineren met ochtend- en avondmelkbeurten. Vijftien jaar geleden reed hij als een van de eersten met een quad het land op. “Dat geloof was ik goed zat”, zegt hij droog. De quad kwam er. En tot op de dag van vandaag is hij daar blij mee. Ook de verhalen van vroeger komen met glans terug. Zoals de zilveruienoogst in Flevoland in de jaren tachtig. Met een hele ploeg bedrijfsverzorgers gingen ze op pad. Branders, trekkers, kiepers en zelfs een caravan voor de koffie gingen mee. “Wat hebben we daar allemachtig veel schik gehad”, vertelt Albert. “Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. Druk als de vrachtwagens vol moesten en met elkaar de volgende ronde voorbereiden.” Juist dat teamgevoel blijft hem bij. Samen iets voor elkaar krijgen.

Iemand die betrokken blijft

Albert is scherpzinnig en duidelijk. Wie met hem praat, merkt dat hij graag meedenkt en net zo graag doorvraagt. Niet om te remmen, maar om zaken beter te maken. Voor de

organisatie, maar vooral ook voor de collega's die dagelijks het werk op de bedrijven doen. Die betrokkenheid stopt voor Albert niet zodra het werk op het erf klaar is. Hij zet zich al jaren in voor de vereniging van bedrijfsverzorgers, waarvan hij de laatste twintig jaar voorzitter is. Ook binnen de OR en de personeelscommissie is hij actief. "Collegialiteit houd ik heel hoog", zegt hij. "Ik ben wel een beetje een betweter." Het is typisch Albert: eerlijk over zichzelf, met humor, maar ondertussen staat hij ergens voor.

In een periode waarin veel veranderde binnen de organisatie, zette hij samen met collega's een actie op touw. Zo'n 150 bedrijfsverzorgers lieten daarmee zien dat de mensen achter het werk niet vergeten mogen worden. Albert gaf symbolisch een stoel met een afgezaagde poot met als boodschap dat een stevige basis belangrijk is. De stoel bleef lange tijd op kantoor staan. Als herinnering dat besluiten altijd over mensen gaan. Tijdens het interview hoort Albert dat dit verhaal jaren later nog steeds wordt verteld binnen de organisatie. Dat de stoel bewust is blijven staan, juist om dat besef vast te houden. Het raakt hem zichtbaar. "Echt waar?", vraagt hij. Even is het stil. Het blijkt dat zijn actie meer impact had dan hij destijds misschien zelf dacht.

Beginnen met ketels, eindigen met ketels

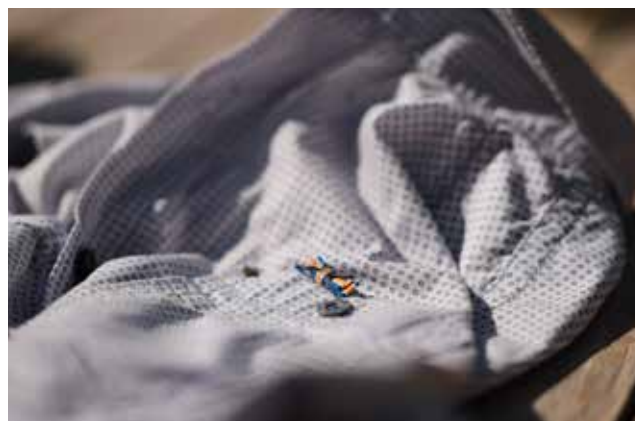
In 46 jaar komt Albert op veel bedrijven. Moderne melkstallen, grote koppels, specialistisch werk. Maar een van zijn laatste vaste adressen brengt hem terug naar het begin: melken op een grupstal, met ketels. "Ik ben begonnen met ketels en ik eindig met ketels", zegt hij. Hij beweegt mee met de tijd, maar vergeet nooit waar het vak vandaan komt. Hij ziet ook dat het werk fysiek zwaar is. Toch zegt hij bijna nooit nee. "Ze moeten niet om je heen kunnen", vindt hij. Dat betekent: vakbekwaam zijn, aanpakken en zorgen dat een ondernemer op je kan rekenen. Tegelijk is hij nuchter over het afscheid. In augustus is het mooi geweest. Vervelen gaat hij zich niet. Thuis houdt hij Texelaar schapen en ook daar zit hij, fanatiek als hij is, in het bestuur. Voor de vereniging regelt hij onder andere de fokdag.

Machtig mooi

Dat Albert gewaardeerd wordt, blijkt niet alleen uit de verhalen van collega's en boeren. Enkele jaren geleden werd hij benoemd tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau. Zelf had hij niets door. Hij dacht zelfs dat de bijeenkomst voor zijn zus was georganiseerd. Die ochtend stond hij, zoals altijd, gewoon op een melkadres. De boer daar wist wél wat er ging gebeuren en stuurde hem op tijd naar huis. Albert wilde eerst nog even het werk afmaken. Dat typeert hem. Thuis lag zijn pak al klaar en

even later stond hij tussen familie, collega's en bekenden. Voor Albert was vooral dát bijzonder. Niet het lintje op zich, maar het feit dat mensen de moeite namen om erbij te zijn. "Dat mensen er dan zijn", zegt hij. "Dat is machtig mooi."

"Geen enkele droom is te gek, zolang je er maar voor gaat."

Het past bij Albert. Hij staat vooraan als er iets moet gebeuren, maar uiteindelijk gaat het hem om anderen: boeren die hulp nodig hebben, collega's die gehoord moeten worden en werk dat netjes achterblijft. Na 46 jaar sluit Albert van Loo zijn loopbaan als bedrijfsverzorger bij Abeos Agri af met een dik boek vol verhalen. Scherp, sociaal, principieel en nuchter. Iemand die zegt waar het op staat en daarna gewoon de stal inloopt om het werk af te maken. Zijn gouden tip aan collega's past daar precies bij: "Geen enkele droom is te gek, zolang je er maar voor gaat."

OP DE COVER

Wilco Harmsen neemt ons mee over het erf van zijn biologische varkenshouderij.

“Varkens zijn slimme beesten. En eigenwijs ook.”

In de kraamstal bij Wilco Harmsen is het rustig. De biggen lopen van binnen naar buiten en weer terug naar de zeug. Nieuwsgierig, maar op gepaste afstand. Buiten in de wei scharrelen de drachtige zeugen. De modderpoel is dichtbij, net als de schaduw. “Varkens vind ik helemaal geweldig”, zegt Wilco. “Ze zijn intelligent. Als je met een schone overall de stal in komt, ruiken ze dat meteen. Dan komen ze kijken wat er anders is.”

Wilco is 45 jaar, vader van drie kinderen en derde generatie op het bedrijf in Hengelo, Gelderland. Hij groeide op tussen de varkens en nam het bedrijf in 2016 over van zijn vader. Harmsen Biologische Varkenshouderij is een vermeerderingsbedrijf met ongeveer 320 zeugen. De biggen gaan naar biologische vleesvarkenshouders in de regio. Het bedrijf is aangesloten bij De Groene Weg, die de biologische varkens in de keten vermarkt.

De keuze voor biologisch

De stap naar biologisch werd in 2000 gezet door Wilco's vader. In die tijd ging de varkenshouderij sterk richting schaalvergroting. Meegaan betekende groter worden. Niet meegaan betekende stoppen of kiezen voor een andere weg. Voor Wilco's vader was schaalvergroting geen optie. Die andere weg werd biologisch. Dat vroeg om aanpassingen in stallen, voer en werkwijze. Het aantal zeugen ging eerst terug van ongeveer 250 naar 150. Later

groeide het bedrijf weer door naar de omvang van nu. Voor Wilco past biologisch bij de manier waarop hij wil werken. Niet omdat gangbaar verkeerd is, benadrukt hij, maar omdat biologisch hem afwisseling, ruimte en contact met de dieren geeft. “Je bent niet de hele dag binnen. Je bent ook buiten, in de wei, tussen de dieren.”

Meer ruimte, meer stro, meer aandacht

Het verschil tussen biologisch en gangbaar zie je hier direct aan het stro in de stal en de buitenuitloop voor de varkens. Andere verschillen zijn bijvoorbeeld het biologische voer en de extra regels voor behandelingen en wachttijden. De biggen worden pas na een minimale zoogperiode van 42 dagen gespeend van de moederzeug. Ook de arbeid is anders. Waar in de gangbare varkenshouderij 250 tot 300 zeugen per arbeidskracht haalbaar kunnen zijn, rekent Wilco in zijn biologische systeem grofweg met 100 zeugen per arbeidskracht.

**“Ze hebben een sterke wil.
Als ze iets niet willen,
dan doen ze het
gewoon niet.”**

“Wil je alles netjes doen, dan heb je gewoon mensen nodig.” Op het bedrijf werkt een vast team. Iedereen heeft eigen taken, maar het werk gebeurt samen. De dag begint rond 7.00 uur met een eerste ronde langs de dieren. De kraamstallen krijgen als eerste aandacht. Daarna volgen de drachtige zeugen, de gespeende biggen, schoonmaakwerk, strooien, voeren en de planning voor de rest van de dag.

In de winter vraagt het werk meer tijd. De dieren zijn dan minder buiten, waardoor er binnen meer wordt uitgemest en gestrooid. In de zomer lopen de dieren meer buiten. Daardoor is er minder werk in de stal en speelt een groter deel van het werk zich af op het erf en buiten. Dat maakt het werk lichter en afwisselender.

De charme van biologisch

Wie met Wilco door de stal loopt, ziet dat hij op kleine signalen let. Een zeug die anders reageert. Biggen die het warme nest opzoeken. Of een dier dat even aandacht vraagt. Varkens hebben karakter. Ze zijn eigenwijs, slim en soms aanhankelijk. Door de ruimte en de buitenuitloop laten ze hun natuurlijke gedrag meer zien. “Ze hebben een sterkere wil”, zegt Wilco nuchter. “Als ze iets niet willen, dan doen ze het gewoon niet.” Dat maakt het werk mooi. Medewerkers moeten kunnen kijken, aanvoelen en vooruitdenken. Niet alles staat in een schema, maar structuur helpt wel. Wilco werkt daarom met vaste dagen en vaste routines. Zo weet iedereen wanneer er geïnsemineerd wordt, wanneer groepen doorschuiven en waar extra aandacht nodig is.

Werner werkt via Abeos Agri drie dagen per week mee op het bedrijf van Wilco. Hij kent het ritme van de biologische varkenshouderij en ziet juist de afwisseling als kracht. Op een kleiner biologisch bedrijf leer je volgens hem sneller het totaalplaatje kennen. Je doet niet dagen achter elkaar hetzelfde werk, maar ziet hoe alles samenhangt: van de kraamstal tot de gespeende biggen en van strooien tot buitenwerk. Zijn tip voor nieuwe medewerkers is eenvoudig: schrijf de werkzaamheden op. “Er zit een patroon in, maar dat kun je niet allemaal in één keer onthouden.”

Vooruitkijken zonder groter te worden

Groter worden hoeft voor Wilco niet. Zijn ambitie zit vooral in het bedrijf bij de tijd houden. Zo heeft hij sinds kort het aantal zonnepanelen uitgebreid en een accu aangeschaft. Daarmee wil hij aan het einde van het jaar energieneutraal zijn. Hij kijkt nuchter naar ontwikkelingen in de biologische sector. Regels rond huisvesting, schaduw en uitlopen blijven in beweging, maar moeten wel uitvoerbaar en betaalbaar blijven. Voor Wilco draait toekomstgericht ondernemen om balans: dierenwelzijn, werkplezier en continuïteit. Biologisch moet aantrekkelijk blijven voor boer én consument.

“Uiteindelijk moet je met elkaar de kar trekken.”

Continuïteit op het erf

Op een varkensbedrijf gaat het werk altijd door. Dieren moeten elke dag zorg krijgen, ook als een ondernemer of medewerker tijdelijk uitvalt. Juist daarom is Wilco lid van Abeos Agri. Een paar jaar geleden merkte hij hoe belangrijk dat is. Door een oogongeval en de herstelperiode kon hij zelf minder doen. Voor een paar dagen kun je samen veel oplossen, maar voor langere tijd is echte vervanging nodig.

Een bedrijfsverzorger van Abeos Agri zorgde voor rust. Niet omdat het bedrijf dan vanzelf loopt, maar omdat iemand met kennis van agrarisch werk het ritme kan overnemen. Voeren, controleren, schoonmaken, registreren: het moet allemaal doorgaan. Abeos Agri is een vast onderdeel van het team op Wilco's bedrijf. Werner draait drie dagen per week mee op het bedrijf en tijdelijke ondersteuning is beschikbaar als dat nodig is. Samen kijken we wat het bedrijf nodig heeft. De medewerkers denken mee, nemen initiatief en sluiten aan bij Wilco's manier van werken.

“Uiteindelijk moet je met elkaar de kar trekken”, zegt Wilco. Dat geldt voor het team op het erf, maar ook voor de samenwerking daaromheen. Voor Wilco betekent Abeos Agri vooral zekerheid: goede mensen op het juiste moment, zodat de continuïteit van zijn bedrijf geborgd blijft. En dat is precies wat je voelt als je op het erf loopt. Dit bedrijf draait op aandacht. Voor de zeug in het stro, de big die naar buiten loopt, de medewerker die zijn werk kent en de ondernemer die vooruitkijkt. Biologisch boeren is hier geen verhaal op papier. Het is elke dag doen wat nodig is, met elkaar.

Deze foto's zijn gemaakt tijdens het bekappen op het melkveebedrijf van Henk van der Horst. Naast het melkveebedrijf runt de familie ook Buitenplaats TOF, met onder meer een maïsdoolhof.

Dierenarts Gijs Hofstraat vertelt over het belang van gezonde klauwen en de effecten op de continuïteit en het rendement van het bedrijf.

Gezonde klauwen: dé basis voor een gezonde koe.

Een gezonde koe die goed loopt, beweegt makkelijk, eet goed, ligt voldoende en benut haar energie efficiënt. Gezonde klauwen dragen daarmee niet alleen bij aan het welzijn van de koe, maar ook aan de continuïteit en het rendement van het bedrijf.

Volgens dierenarts landbouwhuisdieren Gijs Hofstraat begint goede klauwgezondheid niet bij behandelen, maar bij voorkomen. “Goede klauwen zijn de basis voor een gezonde koe”, zegt hij. Gijs werkt bij Diergeneeskundig Centrum Dalfsen en bezoekt dagelijks melkveebedrijven. Tijdens deze periodieke bezoeken kijkt hij naar de totale diergezondheid: van melkproductie en vruchtbaarheid tot jongvee en preventieve zorg. Klauwgezondheid speelt daarin een belangrijke rol.

De eerste signalen

Een koe die kreupel loopt, vraagt om aandacht. “Kreupele dieren zijn eigenlijk zieke dieren”, legt Gijs uit. “Die probeer je beter te maken en te behandelen. Maar daarnaast kijk je ook naar de oorzaak: hoe zijn de ligboxen, hoe vaak wordt er bekapt en hoe wordt er gewerkt met voetbaden of klauwsprayen?” De eerste signalen zijn soms subtiel. Een koe die staat te tippelen, op de rand van de ligbox blijft staan of met een gebogen rug loopt, kan al klauwproblemen hebben. Veehouders lopen dagelijks tussen hun dieren, waardoor afwijkend loopgedrag niet altijd direct opvalt. “Als je altijd in hetzelfde koppel loopt, denk je al snel: zo hoort een koe te lopen”, zegt Gijs. Een frisse blik van een dierenarts of klauwverzorger helpt om eventuele bedrijfsblindheid te voorkomen.

Drie pijlers voor gezonde klauwen

Goede klauwgezondheid rust volgens Gijs op drie pijlers: huisvesting, management en voer.

De basis begint bij huisvesting. Koeien liggen zo'n 12 tot 14 uur per dag. Comfortabele ligboxen, voldoende ruimte en een prettige ondergrond, zoals goed strooisel of zand, zijn daarom geen overbodige luxe. Klauwverzorger Gerrit Pierik van Abeos Agri ziet dat dagelijks terug: “Als koeien niet goed kunnen liggen, blijven ze langer staan. Dat geeft extra belasting op de klauwen.”

Ook goed management is belangrijk. Denk aan tijdig bekappen, werken met voetbaden of sprayen en het beperken van wachttijden, bijvoorbeeld bij de melkstal. Gijs adviseert om vaste momenten voor klauwverzorging aan te houden, periodiek voor het gehele koppel of bijvoorbeeld na 100 dagen lactatie en vóór het droogzetten. Zo wordt klauwverzorging onderdeel van de bedrijfsroutine. Daarnaast speelt voeding een rol. Een passend rantsoen ondersteunt de weerstand en stofwisseling en draagt daarmee bij aan de kwaliteit van de klauw. Net als bij andere gezondheidsvraagstukken geldt: het totaalplaatje moet kloppen.

Voetbad of sprayen: dezelfde uitdaging, andere aanpak.

Zowel voetbaden als klauwsprayen worden ingezet om

Door terugkerende patronen te herkennen, kunnen veehouder, dierenarts en klauwverzorger preventief bijsturen.

Ook de RoMS-score wordt steeds gebruikelijker. Deze methode komt over vanuit Engeland, waar kreupelheid al langer structureel wordt beoordeeld en de RoMS-score binnen bepaalde melkstromen een vereiste is. Een onafhankelijke scorer beoordeelt hoe koeien lopen, waarna duidelijk wordt welke dieren aandacht nodig hebben. Gijs ziet dit als kans: "Het geeft inzicht in hoe het objectief gezien gaat. Je krijgt de kans om de prestaties te vergelijken en te verbeteren."

Zoals Gerrit het praktisch samenvat: "De koe heeft minder stress en de boer ook."

problemen als Mortellaro te voorkomen. Het doel is hetzelfde: infecties tegengaan en de klauwen schoon en gezond houden. Voetbaden zijn in de praktijk zeer effectief, zeker wanneer ze consequent worden ingezet. Veel bedrijven kiezen hiervoor omdat het goed werkt en relatief eenvoudig toe te passen is. Tegelijkertijd ervaren koeien een voetbad niet altijd als prettig. In veel voetbaden wordt formaline gebruikt. Dat werkt goed tegen Mortellaro, maar kan bij wondjes aan de klauw prikken en daardoor stress veroorzaken. Door de aard van de stof vraagt formaline om zorgvuldig en verantwoord gebruik, voor zowel mens als dier. Klauwsprayen is op steeds meer bedrijven een goed alternatief. Zoals Gerrit het praktisch samenvat: "De koe heeft minder stress en de boer ook." De koeien staan vast aan het voerhek, waarna de klauwen worden ontsmet en behandeld met een verzorgend middel. De incubatietijd van Mortellaro is 10 tot 14 dagen. Door de klauwen regelmatig te sprayen, vaak eens per twee weken, verklein je de kans dat infecties zich verder ontwikkelen.

Metten geeft inzicht

Wie klauwgezondheid wil verbeteren, moet weten wat er speelt. DigiKlauw helpt daarbij. In dit registratiesysteem legt de klauwverzorger vast welke koeien zijn bekap en welke aandoeningen zijn gezien, zoals wittelijndefecten, zoolzweren of tussenklauwontstekingen. Dat levert inzicht op per koe én op koppelniveau. Gijs noemt een praktijkvoorbeeld. Op een bedrijf kwamen opvallend vaak wittelijndefecten voor. Door samen naar de looplijnen te kijken, bleek dat koeien bij het verlaten van de melkstal steeds op dezelfde plek draaiden. Met een rubbermat op die plek werd de puntbelasting verminderd. "Je stuurt dan niet meer op gevoel, maar op inzicht", zegt Gijs.

Samen werken aan gezonde klauwen

Klauwgezondheid is geen verantwoordelijkheid van één persoon. Veehouder, dierenarts en klauwverzorger vullen elkaar aan vanuit hun eigen vakkennis. Gerrit schakelt met Gijs wanneer hij problemen ziet die verder gaan dan reguliere klauwverzorging. Andersom zoekt Gijs juist de samenwerking met Gerrit om als specialisten onder elkaar te sparren. Zo ontstaat een aanpak die bijdraagt aan gezonde klauwen én past bij de bedrijfsvoering.

"Het mooiste wat er is, is dat we samen met de boer het bedrijf verbeteren."

Gerrit is meer dan klauwverzorger alleen. Hij brengt zijn specialistische kennis breed in de praktijk. Zo is hij gecertificeerd om RoMS-scores uit te voeren, leidt hij nieuwe klauwverzorgers op en geeft hij praktijklessen op scholen. Ook hebben de dierenartsen samen met Gerrit een dag georganiseerd voor veehouders, om kennis over verzorging en preventie te delen. Daarmee wordt vakkennis doorgegeven aan nieuwe mensen in het vak én aan ondernemers. Lynn, klauwverzorgster in opleiding bij Abeos Agri, leert het vak stap voor stap van Gerrit in de praktijk. "Er zit veel meer diepgang in dan je vooraf denkt", vertelt ze. De kern blijft helder: gezonde klauwen vragen om aandacht vóórdat problemen ontstaan. Met goede huisvesting, sterk management, passend voer, inzicht en samenwerking tussen veehouder, dierenarts en klauwverzorger ontstaat een gezonde basis voor koe én bedrijf. Of zoals Gijs het zegt: "Het mooiste wat er is, is dat we samen met de boer het bedrijf verbeteren."

Ook werken aan gezonde klauwen?

Abeos Agri heeft specialisten op het gebied van klauwbekappen, klauwspraken en RoMS-scores. Benieuwd wat we voor jouw bedrijf kunnen betekenen? *Neem contact met ons op via 088 - 199 21 11.*

REPORTAGE

Nu Jan ter Braak het voormanschap overdraagt aan Zep Groot-Roessink, krijgt die manier van werken een nieuw vervolg.

De toekomst van de vangploeg in goede handen.

“Het zijn geen aardappels.” Jan ter Braak (64) zegt het nuchter, maar de boodschap is helder. Wie kippen vangt, werkt met levende dieren. Juist daarin zit al jaren de kracht van Abeos Agri: ervaren mensen, vaste gezichten en aandacht voor kwaliteit. Nu Jan het voormanschap overdraagt aan Zep Groot-Roessink (27), krijgt die manier van werken een nieuw vervolg. Niet door alles hetzelfde te houden, maar door vakmanschap over te dragen en tegelijk ruimte te geven aan vernieuwing.

Voor veel pluimveehouders is het vangen van vleeskuikens een vast onderdeel van de bedrijfsvoering. Abeos Agri ondersteunt daarin al jarenlang met vaste ploegen die op het juiste moment klaarstaan om het werk zorgvuldig uit te voeren. Jan begon in 1999 bij een voorganger van Abeos Agri, aanvankelijk één à twee keer per week naast het werk op zijn eigen boerderij. Dat was in de vangploeg, waar hij in 2003 voorman werd. Sindsdien groeide het werk flink. Waar Abeos Agri vroeger bij zo'n zes klanten kwam om kippen te vangen, zijn dat er nu vele malen meer. Ook de bedrijven waar de ploeg komt, verschillen sterk in omvang: van locaties met 7.000 kippen tot bedrijven met wel 200.000 dieren.

Al 20 jaar machinaal

Met die groei veranderde ook het vak. Vroeger gebeurde het vangen volledig met de hand. Abeos Agri werkt inmiddels al zo'n twintig jaar met machinaal vangen van vleeskuikens. Die ervaring zit niet alleen in het kennen van de machine, maar vooral in het werken ermee op het erf en in de stal: weten wat past bij een bedrijf, hoe je rust bewaart en hoe je het werk goed en veilig uitvoert. Jan zag het werk in die jaren steeds professioneler worden.

Lees verder op de volgende pagina >

“Als een boer hoort wie er komt, dan weet hij dat het goedkomt.”

papier, Zep ziet kansen om zaken digitaal te organiseren. Jan zegt daar nuchter over dat het voor hem goed werkt zoals hij het doet, maar dat Zep het straks op zijn eigen manier gaat doen. “Iedere tijd zijn charmes.” Zep waardeert de kennis, de rust en het netwerk dat Jan in al die jaren heeft opgebouwd. Samen sparren ze over de planning en over de beste aanpak voor de boer. “Je moet meebewegen”, zeggen ze. Dat meebewegen is ook zichtbaar in de ontwikkeling naar meer machinaal vangen. Die keuze draait niet alleen om efficiëntie, maar vooral om kwaliteit. Een vangmachine zorgt voor meer rust in de stal. Het geluid blijft constant, er is minder onrust en minder lichtprikkels voor de dieren. Daardoor blijven kippen rustiger zitten. Voor medewerkers is het werk bovendien minder zwaar. Daarom is machinaal vangen een mooie ontwikkeling: het ondersteunt het dierenwelzijn én helpt het verlichten van het werk voor medewerkers.

Waar boeren vroeger soms zelf nog meevingen, zet Abeos Agri nu complete ploegen in met een duidelijke werkwijze en vaste aanspreekpunten. Juist die combinatie van ervaring, kwaliteit en meebewegen met nieuwe ontwikkelingen maakt dat veel boeren graag met deze vangploeg werken.

De puzzel goed leggen

Volgens Jan zit de grootste uitdaging niet eens in het vangen zelf, maar in de planning. Die komt vaak pas kort van tevoren binnen. Dan moet de puzzel snel, maar ook goed gelegd worden. Bij handmatig vangen heb je meer mensen nodig dan bij machinaal vangen, dus het luistert nauw wie je waar inzet. Tegelijk wil je waar mogelijk met vaste gezichten bij dezelfde boer werken. Dat zorgt voor vertrouwdenheid, gezelligheid en kwaliteit. Daar komt nog bij dat de werktijden onregelmatig kunnen zijn. “Wie ’s nachts heeft gewerkt, bel je niet zomaar de volgende ochtend weer uit bed”, vertelt Zep. Juist daarom moet je als voorman steeds vooruitdenken. In die praktijk groeit Zep nu in zijn nieuwe rol. In 2026 neemt hij tijdens vakanties al Jans werk waar. In 2027 neemt hij de volledige taak als voorman van de vangploeg over, met Jan als achtervang. Zep kent de boeren inmiddels goed, draait mee in de vangploeg en leert het werk stap voor stap van binnenuit. Zo krijgt de overdracht rustig vorm: niet met een plotselinge wissel, maar door ervaring en verantwoordelijkheid een tijdlang naast elkaar te laten lopen.

Meer rust in de stal

De samenwerking tussen Jan en Zep is daarbij veelzeggend. “Jan praat veel, ik minder”, zegt Zep lachend. Jan werkt graag op

‘Je moet het samen doen’

De overgang naar meer machinaal vangen is mooi, maar volgens Jan en Zep zit de echte meerwaarde nog altijd in de mensen eromheen. Boeren weten wie er komt en ook bij wie ze terecht kunnen als er tijdens het werk iets speelt. Dat geeft rust en vertrouwen. De vangploeg bestaat uit een vast team. Zoals Zep het zegt: “Als een boer hoort wie er komt, dan weet hij dat het goedkomt.” Ook binnen het team is de onderlinge band sterk. Die collegialiteit en gezelligheid maken het werk mooi. En zoals Jan zegt: “Je moet het samen doen.” Die gemoedelijkheid merk je ook bij de boer aan tafel. “Bij de boeren is het eten en drinken altijd goed verzorgd”, vertelt Jan. Die waardering en het prettige contact maken het werk voor de ploeg extra waardevol.

Niet de korte klap

Kwaliteit betekent meer dan tempo maken. Jan is daar uitgesproken in. “Het vangen moet goed gebeuren, niet snel.” In zijn ogen moet het kloppen voor de hele driehoek: boer, vangploeg en slachterij. Als één partij een negen haalt en de ander een vijf, dan is de klus niet geslaagd. Die manier van kijken past precies bij Abeos Agri. Niet de korte klap, maar het gezamenlijke resultaat staat voorop. Met respect voor dier, mens en bedrijf. Jan kijkt met vertrouwen naar de overdracht. Niet omdat Zep alles hetzelfde gaat doen, maar omdat de basis overeind blijft. Goede mensen, heldere afspraken en kwaliteit voorop. De vorm verandert misschien, met meer techniek en een nieuwe generatie aan het roer. De kern blijft volgens Jan hetzelfde: “Het belangrijkste is dat de boer en de jongens tevreden zijn.”

**“Het belangrijkste
is dat de boer
en de jongens
tevreden zijn.”**

Wil jij ook werken bij de leukste vangploeg?

Lijkt het je mooi om samen met een vaste ploeg aan de slag te gaan en te werken op pluimveebedrijven in de regio?

Zep en Jan zijn altijd op zoek naar enthousiaste nieuwe collega's.

Kijk voor meer informatie op abeosagri.nl/vangploeg

Persoonlijke ontwikkeling, een hecht netwerk, vrienden voor het leven en een studententijd die je niet snel vergeet.

Samen de handen uit de mouwen tijdens de USRA-week.

Persoonlijke ontwikkeling, een hecht netwerk, vrienden voor het leven en een studententijd die je niet snel vergeet. Dat zijn de kernwaarden van USRA, de grootste agrarische studentenvereniging van Nederland. Voor veel nieuwe studenten begint hun studententijd al vóór de eerste lesdag, tijdens de USRA-week.

“Ik kwam hier als zeventienjarig meisje en dacht: waar ga ik aan beginnen?”

Deze introductieweek is aankomend schooljaar van 23 tot en met 29 augustus. Nieuwe studenten van Aeres Hogeschool Dronten maken kennis met elkaar, met de vereniging en met de agrarische praktijk. Overdag werken ze een week lang mee bij boeren op het bedrijf. 's Avonds is er ruimte voor activiteiten, spellen en gezelligheid. In één week gebeurt er veel. Eerstejaars, binnen USRA ook wel “biggen” genoemd, ontdekken hoe het is om samen aan te pakken, afspraken na te komen en zich netjes te presenteren bij een ondernemer op het erf.

Een start die je bijblijft

Voor veel jongeren is de USRA-week het begin van hun studententijd. Soms kennen ze niemand. Soms komen ze uit een andere provincie. En toch ontstaat er in korte tijd een hechte band. Amarens Postmus (19), derdejaars student Agrarisch Ondernemerschap Dier- en Veehouderij, weet nog goed hoe dat voelde. “Ik kwam hier als zeventienjarig meisje en dacht: waar ga ik aan beginnen?” Inmiddels organiseert ze de week zelf mee.

“Je leert in korte tijd veel mensen kennen. Echt ook vrienden voor het leven.”

Dat maakt het bijzonder. “Je weet precies hoe zij zich voelen. En nu mag je het zelf voor hen organiseren.” Ook Lolkje de Witte (22), derdejaars student Agrarisch Ondernemerschap Tuinbouw & Akkerbouw, kijkt daar positief op terug. “Je leert in korte tijd veel mensen kennen. Echt ook vrienden voor het leven.” De USRA-week is daarmee meer dan een introductie. Het is een eerste stap in een netwerk dat vaak nog jaren blijft bestaan, binnen de opleiding én daarbuiten.

Organiseren als eer

Achter de week zit een flinke organisatie. De kern bestaat uit zeven leden die al maanden bezig zijn met de voorbereiding. Samen met 60 breedleden maken ze plannings, delen groepen in en schakelen met de boeren en Abeos Agri. Bijzonder is dat je voor de kern wordt gevraagd. Je geeft je dus niet op. Dat maakt het voor studenten een eer. Het betekent dat anderen vertrouwen in je hebben, dat je verantwoordelijkheid aankunt en dat je iets mag terugdoen voor de vereniging waar je zelf veel aan hebt gehad. “Het geeft heel veel energie”, vertelt Lolkje. “Je ziet hoe enthousiast de deelnemers na zo’n week naar huis gaan. Dan is het gaaf dat je zelf de kans krijgt om zo’n week te organiseren”, vult Amarens aan. De verantwoordelijkheid is groot. In de week moeten zo’n 160 tot 170 studenten op het juiste moment bij het juiste bedrijf staan. Planners maken routes, delen studenten in en schakelen met ondernemers als het weer of het werk daarom vraagt. Dat vraagt overzicht, rust en duidelijke communicatie.

Abeos Agri als verbinder

Daar komt Abeos Agri in beeld. Christa Wonink helpt als flexconsultant al jaren mee om het praktijkdeel van de USRA-week mogelijk te maken. Dat doet ze samen met haar collega’s Bart en Naud. Samen zoeken zij contact met agrarische bedrijven, regelen ze de contracten voor studenten en zorgen ze voor voldoende passende werkplekken. Christa stemt daarbij goed af wat er op een bedrijf nodig is. Hoeveel studenten passen bij het werk?

“Ik ben elke keer weer verbaasd over hoe goed ze dat oppakken.”

Is er bepaalde ervaring nodig, bijvoorbeeld een trekkertijbewijs? En is het werk geschikt voor studenten die soms nog weinig praktijkervaring hebben? “Het moet veilig zijn én passen bij wat een student kan doen”, vertelt Christa. “We leggen klanten ook uit dat het de bedoeling is dat studenten elkaar leren kennen.” Abeos Agri is daarmee de praktische verbinder tussen boer, USRA en student. Niet op de voorgrond, wel dichtbij. Zodat de samenwerking klopt en iedereen weet wat hij van elkaar mag verwachten.

Meer dan werk verzetten

Veel boeren doen al jaren mee. Sommigen hebben de USRA-week vroeger zelf meegemaakt en weten hoe waardevol zo'n eerste week kan zijn. Natuurlijk is het fijn als er werk wordt verzet. Maar de meerwaarde zit breder. Door mee te doen, laat je nieuwe studenten op een praktische manier kennismaken met het werk op een agrarisch bedrijf. Je draagt bij aan de ontwikkeling van jongeren die later zelf in de sector werken, ondernemen of adviseren. Christa ziet dat veel ondernemers die bredere waarde goed begrijpen. “Als sector wil je graag goed opgeleide mensen. Dan moet je zo'n school en studentenvereniging ook helpen om dat te organiseren.”

Professioneel, nuchter en met plezier

Wat Christa elk jaar weer raakt, is hoe professioneel USRA de week aanvielt. Ieder jaar staat er een nieuwe groep studenten

op. Toch pakken ze het serieus aan, leren ze van eerdere edities en zorgen ze dat de basis staat. “Ik ben elke keer weer verbaasd over hoe goed ze dat oppakken”, zegt Christa. “Dat een compleet nieuwe groep jongeren dit uit de grond stamp, vind ik echt bijzonder.” Tegelijk blijft de sfeer nuchter en gezellig. Er wordt gewerkt, gelachen en georganiseerd. Maar er zijn ook duidelijke afspraken. Studenten komen op tijd, gedragen zich netjes en zorgen dat ze de volgende ochtend weer fit bij de boer verschijnen. Die combinatie van gezelligheid en professionaliteit past goed bij zowel USRA als Abeos Agri. Volgens Amarens zit daar ook de kracht van de vereniging. “Het is niet alleen maar feesten. Je leert ook organiseren, helpen en verantwoordelijkheid nemen.”

Samen werken aan een mooie week

Voor Amarens en Lolkje is het doel helder. Ze hopen dat nieuwe studenten straks denken: dit is iets waar ik bij wil horen. Voor de gezelligheid, maar ook om zichzelf te ontwikkelen, mensen te ontmoeten en verder te kijken dan hun eigen regio. De tip van Amarens aan nieuwe studenten is eenvoudig: “Doe alles in je studententijd wat mogelijk is. Probeer ervan te genieten, nu is de tijd om dingen te proberen.” Abeos Agri is trots hieraan te kunnen bijdragen. Niet op de voorgrond, maar als verbinder die zorgt dat de samenwerking klopt: voor de student, voor USRA en voor de boer.

Wetswijziging Arbowet: meld- en vergewisplicht bij arbeidsongevallen.

Sinds 19 maart is de meld- en vergewisplicht bij arbeidsongevallen in de Arbowet ingevoerd. Deze wijziging is belangrijk voor organisaties die werken met uitzendkrachten, gedetacheerde medewerkers of andere vormen van ingeleend personeel. Abeos Agri informeert je graag over wat dit in de praktijk betekent.

Wat verandert er?

Bij een meldingsplichtig arbeidsongeval is niet alleen de inlener of opdrachtgever verantwoordelijk voor het melden bij de Nederlandse Arbeidsinspectie, maar nu ook het uitzend- of detacheringsbureau. Nieuw is de zogenoemde vergewisplicht. Dit betekent dat beide partijen actief moeten controleren of de melding ook daadwerkelijk is gedaan. Het is dus niet voldoende om ervan uit te gaan dat “de andere partij het wel regelt”. Daarnaast moet het uitzend- of detacheringsbureau actief navraag doen bij de opdrachtgever over:

- de oorzaak van het ongeval;
- genomen maatregelen en verbeteracties;
- eventuele interventies van de toezichthouder.

Wat betekent dit voor jou?

Wanneer er sprake is van een ernstig arbeidsongeval met een uitzendkracht of gedetacheerde medewerker, moeten alle betrokken partijen snel schakelen. De melding bij de Nederlandse Arbeidsinspectie moet binnen 24 uur plaatsvinden. Daarom is het belangrijk dat interne procedures en contactpersonen goed op orde zijn. Ook buiten kantooruren moet duidelijk zijn wie bereikbaar is om de situatie te beoordelen en af te stemmen of er sprake is van een meldplicht.

Welke ongevallen moeten worden gemeld?

Een arbeidsongeval moet direct worden gemeld bij de Nederlandse Arbeidsinspectie wanneer sprake

is van overlijden, blijvend letsel, ziekenhuisopname of mogelijk blijvend lichamelijk of psychisch letsel.

Onder blijvend letsel vallen bijvoorbeeld amputaties, ernstig gezichtsverlies, brandwonden of langdurige psychische klachten als gevolg van een ongeval.

Wat als er niet correct wordt gemeld?

De wetswijziging maakt duidelijk dat zowel de werkgever als de inlener of opdrachtgever een eigen verantwoordelijkheid heeft. Wanneer één partij meldt, maar de andere partij niet controleert of dit ook is gebeurd, kan de Nederlandse Arbeidsinspectie handhavend optreden. Dat kan leiden tot waarschuwingen, boetes, extra onderzoek of discussie over aansprakelijkheid. Ook kan het gevolgen hebben voor het vertrouwen in de betrokken organisatie. Leg daarom altijd vast wie de melding verzorgt én controleer of deze melding daadwerkelijk is gedaan.

Werkwijze Abeos Agri

Bij Abeos Agri staat zorgvuldigheid voorop. Wanneer zich een mogelijk meldingsplichtig arbeidsongeval voordoet, nemen wij altijd contact op met onze opdrachtgever voordat er een melding wordt gedaan bij de Nederlandse Arbeidsinspectie. Omdat de melding binnen 24 uur moet plaatsvinden, zoeken wij zo snel mogelijk afstemming. Samen beoordelen we de situatie en bepalen we welke stappen nodig zijn.

Wij vragen opdrachtgevers daarom om bij ernstige arbeidsongevallen goed bereikbaar te zijn. Zo kunnen we tijdig en correct handelen. Samen zorgen we voor een veilige werkomgeving én voor naleving van de wettelijke verplichtingen.

Continuïteit op jouw agrarisch bedrijf?

Abeos Agri staat voor je klaar!

Ziekte, piekdruk of behoefte aan vaste hulp? Het werk op een agrarisch bedrijf gaat altijd door. Daarom kun je rekenen op ervaren en betrokken vakmensen van Abeos Agri. Altijd met hart voor de sector!

Wij helpen o.a. met:

- ✓ Bedrijfsverzorging
- ✓ Aardappelselectie
- ✓ Klauwverzorging
- ✓ Pluimveediensten
- ✓ Plaagdierbeheersing
- ✓ Personeelsdiensten

Benieuwd wat we
nog meer voor jou
kunnen betekenen?

Kijk op
abeosagri.nl
of bel 088 - 199 2111

Jouw toekomst. Onze zorg.